

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617205355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617205355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobkyne: K. G. N., M..N., E. XX, Ž., F.: XX XXX XXX proti žalovanému: V. P., J.. XX. XX. XXXX, G. N. XXXX/XXX, S., o 1.928,70 eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 11. marca 2019 č. k. 27Csp/394/2017 - 93, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.928,70 eur, úrok vo výške 93,84 eur, úrok z omeškania vo výške 0,93 eur, poplatky za poistenie vo výške 1,70 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.928,70 eur od 21.4.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 93,84 eur od 21.04.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že žalovaný dňa 17.6.2016 uzavrel so žalobkyňou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalobkyňa poskytla úver vo výške 2.000 eur s úrokovou sadzbou 13,90% ročne, s výškou mesačnej splátky 34,84 eur, s termínom splatnosti prvej splátky 15.7.2016 a počtom splátok 96 splatných vždy v 15. deň kalendárneho mesiaca. Výška RPMN bola 16,87%, priemerná RPMN bola 15,19%. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť bola 3.444,64 eur. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 17.6.2024. Z prehľadu splácania úveru súd prvej inštancie zistil, že dlžná istina ku dňu podania žaloby činila 1.928,70 eur. Výzvou zo dňa 15.2.2017 žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu omeškanej splátky vo výške 50,83 eur, pričom ho upozornila v zmysle § 565 Obč. zák. na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Výzvou zo dňa 20.4.2017 žalobkyňa vyhlásila celý úver za predčasne splatný a vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu 2.085,17 eur. Z prehľadu splátok súd prvej inštancie vyvodil, že dlžná istina ku dňu zosplatenia (20.4.2017) činila 1.928,70 eur, zmluvný úrok 93,84 eur, úrok z omeškania 0,93 eur a poplatky za poistenie 1,70 eur.

3/ Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k právnemu záveru, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú sa aplikujú ustanovenia Obč. zák. (§ 52 a nasl. Obč. zák.) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Skonštatoval, že úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, žalovaný mal dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva uvádza celkovú výšku, menu spotrebiteľského

úveru a podmienky upravujúce čerpanie úveru (v zmluve je zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru) a upravuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pri posúdení náležitosti predmetnej zmluvy súd prvej inštancie poukázal na eurokonformný výklad a bral do úvahy čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorého zmluva o úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Keďže žalobkyňa úver zosplatnila 20.4.2017, kedy dlžná istina činila 1.928,70 eur, súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.928,70 eur, zmluvného úroku ku dňu zosplatenia 93,84 eur, úroku z omeškania 0,93 eur a poplatku za poistenie 1,70 eur. Pokiaľ išlo o zmluvný úrok 13,9% ročne zo sumy 1.928,70 eur uplatnený po zosplatení (od 21.4.2017), dospel súd prvej inštancie k záveru, že tento nárok žalobkyni nepatrí. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012 a zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave č. 1/2019. Odkázal aj na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/136/2017, podľa ktorého „Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) poskytnúť úver a žiadať za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ právo splatnosť posunúť, avšak niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta) s tým, že uvedenej dispozície zákona sa dotýka dohoda o úrokoch po splatnosti, popri ďalších úrokoch za omeškание a ďalších sankciách, pričom ak táto dohodnutá konštrukcia indikuje neprimeraný nárast dlhu, zákonite nastupuje otázka povinnosti vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody (úrokov popri úrokoch z omeškania a ďalších sankciách), pretože ide o odklon od dispozície právnej normy. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok, pričom jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, nnavýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru s tým, že s protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplatnú službu, či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania, čím dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Úroky popri úrokoch z omeškania, sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovaného, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v ust. § 3a ods. 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.“ Zohľadniac uvedené žalobu v tejto časti zamietol.

4/ Nakoľko žalovaný bol v omeškani s plnením peňažného dlhu, súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj úrok z omeškania 5% ročne z istiny 1.928,70 eur od 21.4.2017 do zaplatenia a vo výške 5% ročne zo sumy úrokov 93,84 eur od 21.4.2017 do zaplatenia v zmysle žalobného petitu. Dodal, že ku dňu omeškania bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0%, po zvýšení o 5% v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. výška úrokov z omeškania činila 5% ročne.

5/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu strán vychádzal z uplatnenej istiny, ktorá bola žalobkyni v plnom rozsahu priznaná.

Skonštatoval, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech a preto jej vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6/ Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Argumentovala nesprávnym právnym posúdením veci, nakoľko z ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obch. zák. vyplýva, že dlžník je povinný platiť úrok v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov do ich vrátenia. Obsahom záväzku dlžníka teda nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, avšak samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Ust. § 506 Obch. zák. upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Ide o právny inštitút na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Žalobkyňa na podporu svojej odvolacej argumentácie poukázala najmä na rozsudky Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92, Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 a 7Co 366/2017-84, rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/297/2017, 5Co 311/2017, 5Co 250/2017, 5Co 372/2017, č.k. 5Co 339/2017, Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/138/2017-83, 8Co/206/2018-175 a 3Co 108/2017-70. Žalobkyňa tiež namietala, že pokiaľ súd prvej inštancie odkazuje na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012, tento sa v označenom rozhodnutí k meritu veci, t.j. k úrokom po zosplatnení úveru nevyjadril.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutom výroku, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku.

8/ K odvolacej námietke žalobkyne odvolací súd uvádza, že odborná verejnosť ani súdna prax doposiaľ nedospela k jednoznačnému a zhodnému záveru, či veriteľovi patria zmluvne dohodnuté úroky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a preto ohľadom tejto problematiky nie je ani jednotná a konštantná judikatúra. Odvolací súd sa však stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku, že za obdobie po zosplatnení úveru žalobkyne zmluvný úrok z nezaplatennej istiny neprináleží. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje ekonomickú cenu peňazí z pohľadu veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a potvrdzuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav však nastáva pri predčasnom a mimoriadne zosplatnenom úvere, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vr. úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V prípade, že nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa vzniká protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy, nie však odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, t.j. stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov v zmysle spotrebiteľskej zmluvy. Ak

napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Obč. zák. robí absolútne neplatnou. Povedané inak, v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Ak by sa žalobkyňa odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľavala aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Obč. zák. a subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zák. (k tomu bližšie rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.6.2015 sp. zn. 6Co/190/2014). V danej veci vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru žalobkyni nepatrí. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie obchodnoprávneho senátu NS SR sp. zn. 4Obo 143/1998 zo dňa 1.7.2000 (vydaného v začiatkoch právnej úpravy spotrebiteľského práva), podľa ktorého, „zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškaní a vzniká jeho povinnosť platiť úroky z omeškania“. Odvolací súd dodáva, že dňa 20.2.2019 bolo z dôvodu rozdielov v rozhodovacej činnosti jednotlivých senátov Občianskoprávnym kolégiom Krajského súdu v Bratislave prijaté zjednocujúce Stanovisko č. 1/2019, podľa ktorého, cit: „V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi“.

9/ Odvolací súd dodáva, že Ústavný súd SR sa v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 síce bezprostredne nevyjadril k právnej otázke nároku na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, uviedol však, že „výklad obsiahnutý v namietanom rozhodnutí krajského súdu (išlo o rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co 30/2012-145 z 30.5.2012, poznámka odvolacieho súdu), ktorým zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok vo výške 15,8% ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke a rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti, považuje za ústavne akceptovateľný“. Ani Najvyšší súd SR, ktorému je zverená úloha zjednocovania výkladu právnych noriem, doposiaľ nevyriešil otázku zjednotenia právnej problematiky nároku na úroky z úveru po jeho zosplatnení (aspoň o tom odvolací súd nemá vedomosť) a preto je potrebné vychádzať aj zo zásady právnej istoty vyjadrenej v čl. 2 Základných zásad Civilného sporového poriadku, ktorý chráni hodnotu predvídateľnosti práva, resp. súdnych rozhodnutí. Obsahom zásady predvídateľnosti je so zreteľom na závery vyplývajúce z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR (porov. napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95, II. ÚS 80/99, II. ÚS 243/05) požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované.

10/ Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

11/ Vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním a preto nadobudol právoplatnosť.

12/ O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).